

og

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Avancebegrænsning vedrørende visse Leverancer og Arbejder m. v., omfattet af Lov Nr. 330 af 12. Juli 1945 om Revision af visse tyske Betalinger.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 61).

Der var ikke stillet Ændringsforslag til noget af Lovforslagene.

Formanden: Disse Sager kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis Indsigelse ikke fremkommer, vil jeg betragte Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslagene sattes til Forhandling under eet.

Korsgaard: Jeg har paa et tidligere Tidspunkt i Dag udtalt mig angaaende Personer, som blev straffet efter de gældende Love. De Problemer, vi her staar over for, angaar den økonomiske Behandling af Personer, der ikke straffes, men jeg mener, at i visse Tilfælde bliver denne økonomiske Behandling saadan, at de staar over for Ruin. Naturligvis har jeg ikke det mindste imod, at Virksomheder, der har handlet imod bestaaende Lovgivning, eventuelt ogsaa økonomisk bliver ruineret, men jeg er meget betænkelig ved, om denne Lovgivning kan føre til, at Virksomheder, der har handlet inden for bestaaende Lovgivning og inden for bestaaende Regler om Avance, eventuelt bliver ruineret.

Trods denne min Opfattelse er det min Agt at stemme for Lovforslagene, i Grunden ud fra en Betragtning lignende den, der bevirkede, at man satte Kommunisterne fast, nemlig den, at hvis man ikke faar en Lovgivning paa dette Omraade nu, er jeg tilbøjelig til at tro, at den vil blive endnu værre efter det Valg, der kommer; og af to Onder vælger man jo, i hvert Fald naar man bliver saa gammel som jeg, det mindste. Men jeg henstiller dog, at man farer saa meget med Lempe, som Loven paa nogen Maade tillader, over for Virksomheder, der i god Tro har beregnet sig de Avancer, de har beregnet sig.

Med Hensyn til den Avance, der maa beregnes, er Forholdet, som oplyst i Udvalget og maaske ogsaa sagt her i Tinget, det, at der i den indregnes en vis Driftsherreløn, som for Haandværkernes Ved-

kommende sættes til rundt regnet 8 000 Kr. og for den større industridrivende til 12 000 Kr., hvortil saa naturligvis kommer almindelige og maaske endda forholdsvis lidt store Afskrivninger. Ud fra dette vil man maaske sige, at saa vil man ikke kunne gaa nogen for nær, ikke risikere, at nogen bliver stillet over for Ruin. Jeg mener, det er en forkert Betragtning. Menneskene har det nu engang saadan, at naar de tjener meget, er de tilbøjelige til at bruge i hvert Fald forholdsvis meget, og jeg maa i øvrigt sige, at den Skattelovgivning, vi har, i allerhøjeste Grad opfordrer til at bruge alt det, man tjener, for der er jo al mulig Udsigt til, at vi inden saa forfærdelig længe faar Skatteregler, som siger, at den Mand, der har opsparret noget under Krigen, skal ordentlig klapses af.

Men aldeles bortset fra denne Bestemmelse, som man dengang ikke kendte, og som naturligvis derfor i høj Grad vilde bidrage til, at man brugte væk af det, man tjente, er det erfaringsmæssigt en saare almindelig Ting, at en Mand, der maaske normalt tjener 10 000 Kr., og som saa faar en Krigskonjunktur, hvor han tjener 50 000 Kr., bruger et Sted mellem 20 000 og 30 000 Kr., altsaa væsentligt mere end den Driftsherreløn, som man nu engang fra det offentlige Side tillader indregnet i de Omkostninger, han kan opføre. Sker dette, vil den paagældende Virksomhed, saa vidt jeg kan skønne, højst sandsynligt i mange Tilfælde komme til at staa over for at være insolvent.

Saa melder der sig ogsaa her det Spørgsmaal: hvordan med Kreditorerne over for denne Mand, eventuelt over for dette Selskab, som de i givet Fald har betragtet som værende solidt, fordi det nu engang havde de Fortjenester, som man dengang troede var lovlige? Jeg vil meget henstille, at man i høj Grad stiller sig liberalt over for de Kreditorer, der er gaaet ind i Kreditter over for en Virksomhed af den Art.

Kort sagt, jeg haaber meget, at man virkelig for Alvor vil se paa, at der bliver Mulighed for, at sunde Virksomheder kan fortsætte. I denne Retning er jeg særdeles glad for de Udtalelser, der er fremsat af den højtærede Minister paa Tilskyndelse af Udtalelser herfra, gaaende ud paa, at naar forskellige Virksomheder har tilbagebetalt, det være sig hele Avancen eller en Del af Avancen paa de Arbejder, man maatte tro var lovlige Arbejder, saa skal de ikke mere, om jeg saa maa sige, forfølges i den Forstand, at de ikke i Fremtiden skulde kunne konkurrere paa lige Fod med andre Virk-